

Românii de pretutindeni

La început suna altfel.Eseul ăsta arăta altfel.L-am scris o dată .L-am citit, l-am șters și l-am rescris.De ce ? Pentru că sunt româncă, aparțin acestei țări.Nu există român de nicăieri.Nu există decât român de undeva și acel undeva se numește România.Dacă nu mai esti român din România, nu mai ești nimic. Susțin asta vehement.Totuși mă întristează să văd cum unii dintre noi tânjesc să se internaționalizeze pentru a scăpa de complexul că suntem niște provinciali ai Europei. Înainte de a fi european, ești român, iar calitatea de a fi european nu o obții vindecându-te de calitatea de român sau lepadându-te de ea,ci a adăuga identității românești o perspectivă nouă.A fugi de aici în Europa, este o mare iluzie a întoarce spatele Europei este o prostie. Singurul lucru inteligent pe care l-am putea face ar fi să devenim, cu adevărat europeni din România.

E o rușine să fii român azi? În principiu, orice se poate schimba,cetățenia, profesia, starea civilă.Dar naționalitatea NU.Aceasta ține de destin.Și nu te poți rușina pentru ceea ce nu e facultativ.Calitatea de român nu e un contract pe care-l poți rupe dacă nu-ți convine.Fie că ne place, fie că nu, trebuie să ne acceptăm românismul.Unii ar spune Sunt mult mai constrâns dacă sunt român.Afirmatie adevărată până într-un punct.Oamenii sunt liberi Nu există determinism, omul e liber, omul e libertate.Suntem singuri fără nicio scuză, ceea ce voi exprima zicând că omul e condamnat să fie liber.Condamnat pentru că nu s-a creat liber, pentru că o data aruncat în lume, el e responsabil pentru tot ce face.Dacă încetăm să mai opunem rezistență, ne vom accepta necesitatea ca pe o formă a libertății noastre.Pe scurt,nu,nu e o rușine să fii român.Doar acceptând ceea ce suntem putem obține ceea ce vrem.

Suntem un popor unit? Hm...Da și nu, depinde de situație.Înainte de căderea zidului comunist, eram un tot unitar, ținut cu forța să facă parte din mulțime, să contribuie la completarea poporului. Pe atunci totul se făcea cu forța.Filozofia comunismului spune că toți suntem egali,dar George Orwell arată într-o celebră operă Ferma animalelor, că unii sunt mai egali decât alții.De ce am făcut această referire? Pentru că e verosimilă și are aplicabilitate în situația noastră, din trecut.Pe atunci toți eram egali, dar unii mai egali decât alții.Ce mai este omul dacă e forțat să aleagă ? Unde e liberul arbitru ?Nu e. Ceea ce înseamnă că a face o paralelă între mentalitatea de atunci și acum este o pură nebunie.Nu vom ști niciodată dacă românii erau uniți în comunism de bună voie, pentru că un creier spălat, nu se deosebește cu nimic mai mult față de o mașinărie programată.

Mai suntem simpli roboței ?Depinde.După căderea zidului comunist, poporului nostru i s-a dat șansa de a mușca din mărul ispitei, adica deschiderea către nou, către altceva.Dar educarea unui popor, e asemenea educării unui copil.Nu-l poți lăsa să se îndoape cu un anumit fel de mâncare pentru că o să înceapă să îl urască. La fel și românii ca popor au început să urască libertatea cu care s-au îndopat brusc din cauza lipsei de atenție din partea conducerii.Nu îi poți oferi unui subnutrit, o cantitate bruscă și enormă de hrană, căci îl vei ucide,îi vei ucide idealurile,valorile, tot ceea ce ține de el.Ce-i prea mult strică.Românii au înțeles greșit libertatea de după 1989.Mulți nu și-au terminat studiile în țară, renunțând la școală, pornind pe drumul ispitei, adică străinătatea, poate din comoditate sau pur și simplu pentru că suna tentant să pleci la muncă în Italia,unde salariul pentru un muncitor cu un intelect nu foarte ridicat ,era apetisant ceea ce e total adevărat.Banul oferă puterea în viziunea noastră.Suntem însetați după putere,suntem însetați după bani.Și mai ales după o lungă perioadă de sărăcie, oferta cu plecatul e Raiul pe Pământ.Și iată cum românii au început să devină ușor ușor,

migratori. Nu au fost mulți la început. Poate doar câteva sute. Dar sutele s-au transformat în mii și miile în milioane. Milioane de români plecați în străinătate în goana după bani. Români care își văd copiii o dată pe an de Crăciun sau poate la aniversarea lor de naștere. Români care au renunțat la visurile lor, din cauza lipsei de atenție din partea unor conducători nepregătiți. Prototipul românului care alege să plece, să acumuleze o sumă de bani și să revină în țară este din ce în ce mai des întâlnit, atât de des, că numărul locuitorilor români scade drastic de la an la an. Dacă prin anii 60 eram 22 de milioane, acum suntem cam 16 milioane. Restul sunt răspândiți peste tot, niște roboți cu autonomie înrobiți de propriile alegeri. Genul acesta de român alege să fie inferior în fața străinului care îi oferă leafa mai mare. Uită cine este cu adevărat, uită de tradiții, obiceiuri, de ce înseamnă să fii român. Uită să fie român. Se dezromânizează, devenind nici ei nu știu ce. Și asta pentru ce? Pentru un ban în plus. Pentru setea de nestăvilit. Se adună comunități de români în străinătate ca și cum ar fi ai nimănui și da, devin mai uniți. De ce? Pentru că toți au același ideal și aceleași resurse, nimeni nu e mai egal decât nimeni. Toți sunt la fel, se ajută între ei, se respectă... Până când revin în patria mamă. După ani de trudă în afară, după umilințe, după lacrimi, se întorc în haosul din România, luând totul de la 0, dar cu noi resurse. Și încep. Își construiesc o casă, își cumpără o mașină, trimit copiii la școală, se angajează, la început totul pare frumos... până când realitatea îi trăsnește. *România nu e precum Occidentul, Era mai bine în străinătate, deși eram sclav. Aș pleca oricând acum. România nu înseamnă nimic, urăsc să fiu român. Țara aia mi-a fost adevărată țară. Oamenii de acolo erau altfel, mai buni, nu ca românii de aici.* Astfel, pierd sentimentul de naționalitate, pentru că au fost absenți cât timp țara a suferit niște modificări. Așa ca, precum am mai spus, suntem responsabili de tot ce facem, situația românului nu e așa din cauza lui X sau Y, ci chiar din cauza lui, fără să vrea, dar din cauza lui.

Există români în afară, care să promoveze cultura tradițională românească? DA ! Ei sunt românii uitați de țară, frații noștri pierduți de-a lungul timpului din considerente istorice. Români bastrazi, abandonati de țara mama și adoptați din necesitate de o patrie vitregă. Anul trecut l-am întâlnit pe domnul Iurie Levcic, într-un proiect intitulat Ambasadorii Unirii. Domnul Iurie Levcic, e un român din Cernăuți, deși numele său lasă de dorit, el e român. Cu ce se ocupă? Simplu și în același timp complicat. Este directorul Centrului Bucovinean de Artă. În prezent, Centrul Bucovinean de Artă desfășoară un susținut program de valorificare a moștenirii culturale, de stimulare a creativității contemporane, prin activități specifice, gândite într-o concepție integratoare, pluridisciplinară. Având ca obiectiv principal provocarea și întreținerea unui permanent și viu dialog între cele mai diverse genuri ale creației, realizările Centrului au dovedit până astăzi, implicarea acestuia în efortul general de integrare în dimensiunea europeană a culturii, păstrând identitatea națională și cultura autentică. Centrul reunește în jurul său personalități marcante, atât din țară cât și din străinătate, cercetători în domeniile artei și creației populare, formații folclorice.

Iată că există oameni care mențin vie cultura românească peste hotare. Și ei sunt tot români și lor le este greu, dar au un vis, acela că într-o bună zi se vor întoarce acasă, eforturile vor da roade și vor trăi în armonie, nu doar pe fugă.

În concluzie, România mea frumoasă, tu mi-ești mamă, tu-mi ești casă. Sunt româncă indiferent de ce ar spune unii și nu mă mândresc neapărat, dar sunt recunoscătoare că exist sub această întrupare. Românii sunt peste tot, mai puțin acasă, dar încă suntem un popor, nu e totul pierdut. Da, avem mult de recuperat și modificat, dar dacă nu o facem noi, atunci cine? Nu voi părăsi țara din cauza ispitei, aici e țara mea, țara mea e familia mea și să fim serioși... Nimeni nu își alege familia la naștere. Familia nu ti-o alegi, ți se dă și ca individ trebuie să o accepți ca pe o formă a libertății și frumosului.

Beatrice Racovițeanu

Clasa a 10-a A

CNU